

معراج

جاگتی مشاهدات

ہفتیوار سنتن پریمی اجتماع میں تیس وارو
سنتن پریمی بیان.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

معراج جا جنتي مشاهدات

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ

(مون سنّتِ اعتكاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيت ڪري وندا ڪيو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرود شريف جي فضيلت

سرڪارِ مدينه منوره سردارِ مڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ رحمت نشان آهي: اي ماڻهو! بيشڪ قيامت جي ڏينهن ان جي دهشتن ۽ حساب ڪتاب کان جلد نجات پائڻ وارو شخص اهو هوندو جيڪو توهان مان مون تي دنيا ۾ ڪثرت سان درود شريف پڙهيو هوندو.

(فردوس الاخبار، ج 2 ص 471 حديث 8210)

بچين بے ڪار باتون سے پڙهين اے ڪاش ڪثرت سے
ترے محبوب پر هر دم دُرودِ پاڪ بم مولیٰ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

منا منا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيتون ڪري وٺون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

”يَبِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.¹

ٻه مدني ڳال: (1) بغير سني نيت جي ڪنهن به نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو. (2) جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي پوري توجهه سان بيان ٻڌندس ❀ تڪ لڳائي ويهڻ بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي ويهندس ❀ ضرورت پوڻ تي سوڙهو يا سرڪي ٻين جي لاءِ جاءِ ڪشاده ڪندس ❀ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❀ صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! اُذْكُرْ اللهُ تُوْبُوا اِلَى اللهِ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي (يعني دلداري) جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❀ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلِّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

بيان ڪرڻ جون نيتون

مان به نيت ڪيان ٿو ❀ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ❀ ڏسي بيان ڪندس ❀ سڀياري

¹ (المعجم الكبير للطبراني، باب السين، سهل بن سعد الساعدي الحديث: 5942، ج 6، ص 185)

14 سورة النحل آيت نمبر 125: اذْءُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَ التَّمُو عِظَةِ الْحَسَنَةِ

”ترجمو ڪنزالايمان: پنهنجي رب جي وات جي طرف سڌ پڪي سمجھ ۽ چڱي نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً¹** يعني ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❁ نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❁ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجهه رکندس يعني پنهنجي علم جو رُعب ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ❁ مدني قافلي، مدني انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❁ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ❁ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامكان نگاهون جهڪائي رکندس. صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! اللهُ عَزَّوَجَلَّ پنهنجي پياري محبوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي بيشمار مُعْجَزَا عطا فرمايا اُن مُعْجَزَن مان هڪ عَظِيمُ الشَّان مُعْجَزُو ”معراج“ آهي. معراج جي رات سرور ڪائنات صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي جنّت جي سير ڪرائي وئي، جتي پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڪيترن ئي انعاماتِ الهيم جو مشاهدو فرمايو، اڄ آئون توهان جي خدمت ۾ آهي جنّتي مشاهدًا پيش ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪريان ٿو. جيئن ته

1... بخاري، ڪتاب احاديث الانبياء، باب ماذكر عن بني اسرائيل، 462/2، حديث: 3461

جنت ۾ داخلو

سُرورِ ڪائنات، فخرِ مَوْجُودَاتِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائن ٿا ته (معراج جي رات) منهنجو جنت ۾ وڃڻ ٿيو، مون ڏٺو ته اُن جا پتر موتين جا ۽ اُن جي مٽي مُسڪ جي هئي،⁽¹⁾ پوءِ چار نهرون ڏٺيون، هڪ پاڻيءَ جي جيڪو تبديل ناهي ٿيندو، ٻي کير جي جنهن جو ذائقو تبديل ناهي ٿيندو، ٽين شراب جي جنهن جي پيئڻ وارن جي لاءِ صرف لُذت آهي (نشو بلڪل ناهي) ۽ چوٿين پاڪيزه ۽ صاف سُٿري ماڪيءَ جي. جنت جا ڏاڙهون حِسامت ۾ ڏولن وانگر ۽ پڪي اُنن وانگر هئا، ان ۾ الله عَزَّوَجَلَّ پنهنجن نيڪ بانهن جي لاءِ اهڙا اهڙا انعام تيار ڪري رکيا آهن، جنهن کي نه ڪنهن اک ڏٺو نه ڪنهن ڪن ٻڌو ۽ نه ڪنهن انسان جي دل ۾ ان جو خيال گذريو.⁽²⁾

وه بُرْجِ بَطْحَا کا ماهِ پارهِ بَهِشْتِ کی سیرِ کو سِدَهارا
چمک په تها خُلد کا ستاره که اس قمر کے قدم گئے تھے

شعر جي وضاحت: وادي مڪه جا چند صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جڏهن معراج جي رات جنت ۾ تشریف کڻي ويا ته جنت جي مقدر جو ستارو چمڪي ويو ته جنت ۾ مهتاب رسالت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا مبارڪ قدم لڳي رهيا هئا.

سُرورِ مَقْدَمِ کی روشنی تھی کہ تابشوں سے مہِ عَرَبِ کی
جِنان کے گلشن تھے جھاڑِ قَرَشی جو پُھول تھے سب کنول بنے تھے

¹ صحيح البخاری، ڪتاب احاديث الانبياء، باب ذكر ادریس علیہ السلام، ص ۸۵۲، الحدیث: ۳۳۴۲

² دلائل النبوة للبيهقي، جماع ابواب المبعث، باب الدليل...بالافتق الاعلیٰ، ۳۹۴/۲.

شعر جي وضاحت: جڏهن ماهِ عرب، محبوبِ ربِّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي جنت ۾ آمد ٿي ته روشني ئي روشني ڦليلجي وئي ۽ هي سڀئي روشنيون عرب جي چنڊ جي روشن چهري مان نڪري رهيون هيون ۽ اهڙي عالم ۾ جنت جا گل به سهڻي نموني بهڪي رهيا هئا.

کوثر جي نهر تي تشریف آوري

جنت جي سير جي دوران حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هڪ نهر تي تشریف کڻي آيا، جنهن جي ڪنارن تي جوف ڌار (اندران خالي ڪيل) موتين جا خيما هئا ۽ ان جي مٿي خالص مُسڪ جي هڻي. پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن حضرت جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَام کان پڇيائون: اي جبرائيل! هي ڇا آهي؟ عرض ڪيائون: هي کوثر آهي، جيڪا توهان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ربِّ عَزَّوَجَلَّ اوهان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي عطا فرمائي آهي¹.

آسمانن پر گئے اور خُلد کی بهی سیر کی
شاه کا یہ مرتبہ، اھلاً و سہلاً مرحبا

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

ٽي (3) نھرون

معراج جي رات تاجدار رسالت، شهنشاهِ نبوت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جنت جي دروازي جي ويجهو ڪرسي تي ويٺل هڪ شخص کي ڏٺائون، جنهن جي وارن ۾ ڪنگهي ڪيل هئي ۽ ان وٽ ڪجهه سفيد چهرن وارا ۽ ڪجهه سياه (ڪارن) چهرن وارا ماڻهو هئا، پوءِ اهي ماڻهو

¹ (صحيح البخاري، ڪتاب الرقاق، باب في الحوض، ص ۱۶۱۲، الحديث: ۶۵۸۱، بتقدم وتأخر)

جنهن جي رنگت ڪاري هئي، هڪ نهر وٽ آيا ۽ اُن مان غسل ڪيائون ته انهن جو رنگ صاف ٿي ويو، اُن کان پوءِ اُهي وري هڪ ٻي نهر تي آيا ۽ اُن مان غسل ڪيائون ته انهن جو رنگ مزيد صاف ٿي ويو، اُن کان پوءِ انهن ٽين نهر مان غسل ڪيو ته اُهي بلڪل سَفِيد ٿي ويا. آخرڪار اُهي پنهنجي انهن ساٿين سان گڏ ويهي رهيا. سرڪارِ دو عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن پڇيو: اي جبريل! هي ڪير ماڻهو آهن؟ جن جا چهره سفيد آهن ۽ اُهي ڪير هئا جن جي رنگت ۾ ڪجهه خرابي هئي، پوءِ اُهي نهر مان غسل ڪري نڪتا ته انهن جا رنگ صاف ٿي ويا؟ عرض ڪيو ويو: يَا رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هي (جنّت جي دروازي جي ويجهو ڪرسي تي ويٺل)، شخص توهان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا والدِ حضرتِ ابراهيمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهن، هي زمين تي پهريان شخص آهن جن ڪنگهي (يعني وارن کي ڦٽي ڏني هئي) ۽ هي سفيد چهري وارا اُهي شخص آهن جن پنهنجي ايمان ۾ ڪنهن ناحق جي آميزش (ملاوت) نه ڪئي ۽ اُهي جن جي رنگت ۾ خرابي هئي. هي اُهي شخص هئا، جن چڱن عملن سان گڏوگڏ ڪجهه بُرا عمل به ڪيا هئا، پوءِ اللهُ عَزَّوَجَلَّ کان توبه ڪئي، ته اللهُ عَزَّوَجَلَّ انهن جي توبه قبول فرمائي ۽ (جن نهرن ۾ انهن غسل ڪيو ان مان) پهرين نهر، اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي رحمت، ۽ ٻي اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي نعمت جي نهر هئي ۽ ٽين اُها نهر جتي اللهُ عَزَّوَجَلَّ انهن کي شرابِ طهور پياري آهي.

(دلائل النبوة، باب الدليل علي ان النبي عرج به ، ٢/٤٠١)

منا منا اسلامي ڀاڻرو! ڏٺو توهان ته اُهي ماڻهو جن جي رنگت سياه (ڪاري) ٿي چُڪي هئي، رحمتِ الهي جي نهر ۾ غوطو (ٽُٻي)

لڳائڻ جي سبب انهن جي ڪارڻ ڏوڀجي وئي، پوءِ نعمتِ الهي جي نهر ۾ غوطو هنيو ته انهن جو رنگ مزيد نڪرڻي ويو ۽ جڏهن شرابِ طهور جي نهر مان پيتو ته انهن جا چهرا بلڪل صاف ٿي ويا. ياد رهي ته انهن کي گناهن جي ڪارڻ کان نجات ان سبب کان ملي جو انهن (دنيا ۾) ربَّ عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ توبه ڪئي هئي ته الله عَزَّوَجَلَّ انهن جي توبه کي قبول فرمايو ۽ انهن جا چهرا روشن ڪري ڇڏيا. واقعي سچي توبه نه صرف انسان جي گناه جي ڪارڻ کي ڏوئي ڇڏيندي آهي، بلڪ ٻانهي کي فلاح ۽ ڪاميابي تائين پهچائي ڇڏيندي آهي، الله رَبُّ الْعَالَمِينَ قرآن مجيد ۾ سڀاري 18، سُورَةُ النُّور، آيت نمبر 31 ۾ ارشاد فرمايو آهي:

وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ
ترجمو ڪنزالايمان: ۽ الله جي طرف توبه
ڪريو، اي مسلمانو! سموري جا سمورا هن
اميد تي ته توهان چوٽڪارو لهو.

لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

منا منا سلامي پائرو! ربَّ ڪريم جَلَّ جَلالُه تمام وڏو ڪريم آهي جو گناهگار کي هر وقت پنهنجي ڪرم جي چانو ۾ لڪائڻ لاءِ تيار آهي، ٻانهو ڪيترو ئي گناهگار ڇو نه هجي ان کي توبه ڪرڻ ۾ دير نه ڪرڻ گهرجي ۽ هرگز هرگز الله عَزَّوَجَلَّ جي رحمت کان مايوس نه ٿيڻ گهرجي. پاڪ پروردگار عَزَّوَجَلَّ جي رحم ۽ ڪرم جي ڪا انتها نه آهي، اهو پنهنجي ٻانهي جا زمين ۽ آسمان جي برابر گناه به پنهنجي رحمت سان معاف فرمائيندو آهي. بس توبه سچي هئڻ گهرجي. الله توبه ڪرڻ وارن سان ڏاڍو خوش ٿيندو آهي. جيئن ته

بانهي جي توبه تي الله عَزَّوَجَلَّ جي خوشي

حضرت سيّدنا عبدُ الله بن مسعود رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا ته مون رسولُ الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي فرمائيندي ٻڌو، بيشڪ الله عَزَّوَجَلَّ پنهنجي مومن بانهي جي توبه کان اُن شخص کان وڌيڪ خوش ٿيندو آهي، جيڪو ڪنهن هلاڪ ڪرڻ واري ڪنهن پٿريلِي زمين تي پڙائو ڪري، اُن سان گڏ ان جي سواري به هجي، جنهن تي ان جو کاڌي پيٽي جو سامان به رکيل هجي، پوءِ اهو مٿو رکي سمهي پئي، جڏهن سجاڳ ٿئي ته اُن جي سُواري وڃي چڪي هجي. اهو اُن کي تلاش ڪري ايستائين جو ان کي سخت اُج لڳي ته هاڻي اهو چوي آئون اُن جڳهه تي واپس وڃڻ چاهيان ٿو جتي آئون پهريان هئس، اُتي سمهي پوان ٿو، ايستائين جو مري وڃان، پوءِ اهو پنهنجي ڪرائي تي مٿو رکي مرڻ جي لاءِ سمهي پوي، پوءِ جڏهن اهو ننڍ مان سجاڳ ٿئي ته اُن وٽ اُن جي سُواري موجود هجي، ان تي خوراڪ ۽ کاڌي پيٽي جو شيون به موجود هجن ته الله عَزَّوَجَلَّ مؤمن بانهي جي توبه تي ان شخص جي پنهنجي سُواري جي واپسي تي خوش ٿيڻ کان به وڌيڪ خوش ٿيندو آهي.

(صحيح مسلم، ڪتاب التوبة، باب في الحض علي التوبة والفرح بها، ص ۱۴۶۸، حديث: ۲۰۴۴)

میں کر کے توبہ پلٹ کر گناہ کرتا ہوں
حقیقی توبہ کا کر دے شرف عطا یا رب

جنت جي آواز

شبِ معراج، سرورِ دو عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو گذر هڪ اهڙي واديءَ کان ٿيو، جتي ٿڌي، پاڪيزه ۽ خوشبودار هوائون هلي رهيون

هيون ۽ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن هڪ آواز به ٻڌو. فرمايائون: اي جبريل! هي ٿڌي، پاڪيزه ۽ خوشبودار هوا ڇا آهي؟ ۽ هي آواز ڇا جو آهي؟ عرض ڪيو ويو: هي جنت جو آواز آهي جيڪا چئي رهي آهي: اي منهنجا رب عَزَّوَجَلَّ مون ۾ رهڻ وارن ماڻهن کي مون ڏانهن موڪلي ڇڏ ۽ ان جو جنهن جو تو مون سان وعدو ڪيو آهي، بيشڪ منهنجي اندر خوشگوار خوشبو، ريشم، ڪريب (ڪَرِيْب) ۽ بخمل جا اعليٰ ڪپڙا ۽ بي مثال شيون، موتي، مرجان، سون، چاندي ۽ جڳ نما لوڻا ۽ پڻ ميوا، ماکيءَ (پاڪيزه) شراب ۽ ڪير تمام وڌيڪ آهي. لهنذا انهن کي منهنجي اندر موڪل جنهن جو تو مون سان وعدو ڪيو آهي.

الله عَزَّوَجَلَّ ان کي فرمايو: هر مسلمان مؤمن مرد ۽ عورت ۽ جيڪو مون تي ۽ منهنجي رسولن تي ايمان آڻي، نيڪ عمل ڪري پڻ ڪنهن کي منهنجو شريڪ ۽ برابر نه ڪري، اهو تنهنجي لاءِ آهي ۽ جيڪو مون کان ڊڄي آئون ان کي امن ڏيندس، جيڪو مون کان سوال ڪري آئون ان کي عطا ڪندس، جيڪو مون کي قرض ڏي (صدقاتِ واجبه ۽ نافله ادا ڪري) آئون ان کي جزا ڏيندس، جيڪو مون تي توڳل ڪري، آئون ان کي ڪفايت ڪندس ۽ مان الله آهيان، مون کان علاوه ڪوبه معبود ناهي، مان وعده خلافي نه ڪندو آهيان، بيشڪ ايمان آڻڻ وارا ڪامياب ٿيا. (ان کان پوءِ الله عَزَّوَجَلَّ پنهنجي پاڪ ڪلام مان سورةٺ مُؤْمِنُون ۾ مٿي ذڪر ڪيل مؤمنن جون خوبيون بيان فرمايون) ته جنت چيو: آئون راضي آهيان.

(دلائل النبوة، باب الدليل علي ان النبي عرج به ، ۳۹۹/۲)

منا منا اسلامي پاترو! توهان ٻڌو ته جنت پنهنجي اندر موجود ڪيتريون خوبصورت ۽ اعليٰ نعمتون ڏڪر ڪيون ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ هي

به عرض ڪيو ته ان نعمتن مان مزو ماڻيندڙ خوش نصيبن کي منهنجي اندر داخل فرمائ، ان تي خالق ڪائنات **عَزَّوَجَلَّ** جنت کي ان ۾ رهندڙ يعني اهل ايمان مردن ۽ عورتن جي باري ۾ ٻڌائڻ کان پوءِ ڪامياب مؤمنن جون خوبيون به بيان فرمايون، اچو ته اهي خوبيون سماعت ڪريون. جيئن ته

فردوس جي ميراث حاصل ڪرڻ وارا ماڻهو

سپياري 18 سورة **مُؤْمِنُونَ** آيت نمبر 1 کان 11 ۾ جنت جي ميراث حاصل

ڪرڻ وارا خوش نصيبن جي باري ۾ ارشادِ باري تعاليٰ آهي:

ترجمو ڪترالايمن: بيشڪ مراد کي پهتا ايمان وارا. جيڪي پنهنجي نماز ۾ عاجزي ۽ زاري ڪن ٿا. ۽ اهي جيڪي ڪنهن بيهوده ڳالهه جي طرف واجهائيندا نه آهن. ۽ اهي جيڪي زڪوت ادا ڪندڙ آهن. مگر پنهنجين زالن يا شرعي ٻانهين تي جيڪي انهن جي هٿ ملڪيت آهن (انهن سان) انهن تي ڪا ملامت نه آهي. پوءِ جيڪو انهن بن کان سواءِ ڪجهه ٻيو گهري ته اهي حد کان لنگهندڙ آهن. ۽ اهي پنهنجي امانتن ۽ پنهنجي عهد جي رعايت ڪندڙ آهن. ۽ جيڪو پنهنجي نمازن جي حفاظت ڪندا آهن. اهي ئي ماڻهو وارث آهن. جيڪي فردوس جا وارث ٿيندا سي ان ۾ هميشه رهندا.

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَشِعُونَ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ لَا مَنِيَّةَ لَهُمْ وَوَعْدِهِمْ وَعَقْدُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ

فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾ (پ ١٨، المؤمنون: ١-١١)

فرما ڪے شَفَاعَت مری اے شافعِ محشر!
دوزخ سے بچا کر مجھے جَنّت میں بَسانا

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّيَ اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدَ

جنت جي دروازي تي لکيل تحرير

حضرت سَيِّدُنَا اَسْب بن مالڪ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي، فرمائن ٿا ته رَسُولِ كَرِيمِ، رُوُوفٌ رَحِيمٌ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: جنهن رات مونکي معراج ٿيو، مون جنت جي دروازي تي هي لکيل ڏٺو ته صَدَقِي جو ثواب ڏه (10) پيرا ۽ قرض جو ارڙهن (18) پيرا آهي. مون جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَام کان پڇيو: ڇا سبب آهي جو قرض جو ڌڙجو صَدَقِي کان وڌيڪ ٿي ويو آهي؟ انهن چيو تي سائل وٽ مال هوندو آهي ۽ پوءِ به سوال ڪندو آهي جڏهن ته قرض وٺڻ وارو حاجت جي بناء تي ئي قرض وٺندو آهي. (سنن ابن ماجه، ڪتاب الصدقات، باب القرض، ص 389، الحديث: 2431)

منا منا اسلامي ڀائرو! ان مان اسان کي هي درس ملي ٿو ته جيڪڏهن ڪنهن مسلمان کي قرض جي ضرورت هجي ته الله تعاليٰ جي رضا ۽ بين سنين سنين نيٽن سان حسب استطاعت قرض ڏئي ڪري ان جي مدد ڪريو ۽ اجر ۽ ثواب جو زخيرو حاصل ڪريو، ياد رهي ته قرض ڏيڻ ۽ قرضدارن تي نرمي ڪرڻ وارن تي الله عَزَّوَجَلَّ پنهنجو خاص فضل ۽ ڪرم فرمائيندو آهي. جيئن ته

مقروض تي نرمي سان بخشش تي وئي

حضرت سَيِّدُنَا اَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان مروِي آهي ته رَسُولِ اَكْرَمِ، شَهْنشَاهِ بني آدم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: هڪ شخص

ڪڏهن به ڪو نڪ ڪم نه ڪيو هو، پر ها! اهو ماڻهن کي قرض ڏيندو هو ۽ پنهنجن نوڪرن کي چوندو هو ته جڏهن مقروض (قرض وٺڻ وارو) خوشحال ٿي وڃي ته ان کان قرض وٺجو ۽ جيڪڏهن تنگدست هجي ته نه وٺجو (بلڪ درگزر ڪجو ۽ مزيد مهلت ڏجو). ”اي ڪاش! اسان جو رب **عَزَّوَجَلَّ** اسان سان به درگزر فرمائي.“ بهرحال جڏهن اهو شخص دنيا مان لاڏاڻو ڪري ويو، ته الله **عَزَّوَجَلَّ** هن شخص کان پڇيو: ”ڇا تو ڪڏهن نيڪي به ڪئي؟“ هن شخص عرض ڪيو: نه، پر ها! آئون ماڻهن کي قرض ڏيندو هئس ۽ جڏهن پنهنجي خادم کي قرض جي وٺڻ جي لاءِ موڪليندو هئس ته ان کي چوندو هئس ته خوشحال کان ته وٺجو پر تنگدست کان نه وٺجو بلڪ درگزر ڪجو، ٿي سگهي ٿو ته (انهيءَ جي سبب) الله **عَزَّوَجَلَّ** اسان سان به درگزر فرمائي.“ ته الله **عَزَّوَجَلَّ** ارشاد فرمايو: ”(وڃ!) مون تو کي بخشي ڇڏيو.“

(مسند امام احمد، مسند ابى هريره، ۲/۲۸۵، حديث: ۸۷۳۸)

بلند ۽ ڊگھا محلات

مروي آهي ته معراج جي رات جنّت ۾ پاڻ سڳورن **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ڪجهه بلند ۽ ڊگھا محلات ملاحظه فرمايا، جن جي باري ۾ پڇڻ تي حضرت جبرائيل **عَلَيْهِ السَّلَام** جن عرض ڪيو ته هي غصو پيئڻ وارن ۽ ماڻهن سان درگزر ڪرڻ وارن جي لاءِ آهن ۽ الله **عَزَّوَجَلَّ** احسان ڪرڻ وارن کي پسند فرمائيندو آهي. (مسند الفردوس، باب الرءاء، ۲/۵۵۲، الحديث: ۳۱۸۸)

منا منا اسلامي پائرو! غصو غير اختياري شيءِ آهي، هي نفس جي اُن جوش کي چوندا آهن جيڪو بدلي وٺڻ تي اڀاريندو آهي ۽ ان جي

سيني ۾ انتقام جي باه پڙڪي پوندي آهي. ان حالت ۾ ڪو شخص پنهنجي پاڻ کي قابو ۾ رکي ۽ عفو و درگذر کان ڪم وٺي، احاديث ۾ ان جي لاءِ ڪيترائي فضائل آيا آهن. جن مان هڪ ته هاڻي بيان ٿيو، اچو ته مزيد ٻه فرمانِ مصطفيٰ سَمَاعَتٌ ڪريون.

1. جنهن غصي کي ضبط ڪري ورتو حالانڪ اهو ان کي نافذ ڪرڻ تي قادر هجي ته الله **عَزَّوَجَلَّ** قيامت جي ڏينهن ان کي تمام مخلوق جي سامهون گهرائيندو ۽ اختيار ڏيندو ته جنهن حور کي چاهين وٺي وڃي. (سنن ابى داود، ڪتاب الادب، باب من ڪظير غيظا، ص ۷۵۲، الحديث: ۴۷۷۷)

2. منهنجي اُمت ۾ بهترين ماڻهو اُهي آهن جڏهن انهن کي غصو اچي ته فوراً رجوع ڪري وٺندا آهن.

(المعجم الاوسط للطبراني، باب المير، من اسم محمد، ۲۲۴/۴، الحديث: ۵۷۹۳)

حُسْنِ اخْلَاقٍ اور نرمي دو دُور هو حُوْنِي اِسْتِعَالَ آفَا

موتين سان تيار ڪيل گنبد جهڙا خيما

جنت ۾ پاڻ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** موتين سان تيار ڪيل گنبد جهڙا خيما ملاحظه فرمايا، جنهن جي مٿي مُشڪ هئي. پاڻ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن حضرت جبرائيل **عَلَيْهِ السَّلَام** کان پڇيائون: **لِمَنْ هَذَا يَا جَبْرِيْلُ** يعني اي جبريل! هي ڪنهن جي لاءِ آهن؟ عرض ڪيو: اي مُحَمَّد **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**! هي توهان **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي اُمت جي آئمه (يعني مسجد جا امام) ۽ مؤذنن جي لاءِ آهن. (المسند للشاشي، مسند عبادة بن الصامت، ۳۲۱/۳، الحديث: ۱۴۲۸)

سُبْحَانَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ! رضاءِ الهي جي لاءِ اذان ڏيڻ ۽ امامت ڪرڻ

جو ڪيترو نه وڏو شان آهي جو رب تعاليٰ انهن جي لاءِ جنت ۾ موتين سان ٺهيل خيما تيار ڪري رکيا آهن، الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي به توفيق عطا فرمائي. اچو ته! ان جي باري ۾ مزيد به فرمانِ مصطفيٰ ٻڌون ٿا.

1. ثواب جي خاطر اذان ڏيڻ وارو اُن شهيد وانگر آهي جيڪو خون سان لٿڙيل هجي ۽ جڏهن مردو، ته قبر ۾ ان جي جسم ۾ ڪيڙا نه پوندا. (الترغيب والترهيب، ڪتاب الصلاة، الترغيب في الاذان... الخ، ص ۹۵، الحديث: ۲۴)

2. جنهن پنجن (5) نمازن جي اذان، ايمان جي بنا تي ثواب جي نيت سان چئي، ان کان جيڪي پهريان گناه ٿي ويا هئا، معاف ٿي ويندا ۽ جيڪو ايمان جي بنا تي ثواب جي لاءِ پنهنجي ساٿين جي پنج (5) نمازن ۾ امامت ڪري، ان جا سابقه گناه معاف ڪيا ويندا. (ڪنز العمال، ڪتاب الصلاة، قسم الاقوال، الفصل الرابع... الخ، ۲۸۹۷، حديث: ۲۰۹۰۲)

نور ۾ ڍڪيل ماڻهو

سفرِ معراج جي حسين رات پياري پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو گذر هڪ اهڙي شخص وٽان ٿيو جيڪو عرش جي نور ۾ لڪيل هو. پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي ڪير آهي، ڇا ڪو فرشتو آهي؟ عرض ڪيو ويو: نه. فرمائون: ڪو نبي آهي؟ چيو ويو: نه. پڇيائون: پوءِ هي ڪير آهي؟ ٻڌايو ويو: هي اهو شخص آهي جنهن جي زبان دنيا ۾ ذڪرِ الهي سان ٿر رهندي هئي، ان جو دل مسجدن سان لڳل رهندو هو ۽ هي ڪڏهن به پنهنجي والدين کي بُرو چوڻ ۽ اُن جي بي عزتي ڪرڻ جو سبب نه بڻيو. (موسوعة الامام ابن ابي الدنيا، ڪتاب الاوليا، ۴۱۵/۲، الحديث: ۹۵)

سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ! ان روايت مان معلوم ٿيو ته ذڪرِ الهي جي
 كثرت، مسجدن سان محبت ۽ والدين جي لاءِ بُرائي جو سبب بڻجڻ
 کان بچڻ، اهي ٿئي عملَ الله رَبُّ الْعِزَّةِ عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ گهڻائي
 محبوب آهن. ان روايت ۾ ان ڳالهه جي ترغيب موجود آهي ته انسان گار
 گند، لڙائي جهڳڙو، نشي بازي، جُوا وغيره ڪنهن به اهڙي فعل جو
 هرگز هرگز مرتڪب نه ٿئي جو ان جي والدين جي لاءِ طعن، مهڻن ۽
 بي عزتي جو باعث بڻجي ۽ حشر جي ڏينهن سندس به شرمندگي جو
 منهن ڏسڻو پوندو.

والدين کي به گهرجي ته شروع کان ئي پنهنجي اولاد جي سني تربيت
 ڪن، چڱن ڪمن جي ترغيب ڏيارين، بُرن ڪمن کان روڪين، جيڪڏهن
 ٻارن کي ائين ئي پنهنجي حال تي ڇڏي ڏنو ۽ اهي غلط رستي تي هلي
 پيا ته پوءِ پڇتائڻ کان سواءِ ڪجهه به هت نه ايندو، درحقيقت اولاد کي
 نيڪ يا بد بنائڻ ۾ والدين جي تربيت جو وڏو دخل هوندو آهي، پر افسوس
 والدين ئي پنهنجي اولاد جي صحيح تربيت ڪرڻ کان غافل آهن ۽ خود
 ئي گناهن پري زندگي ۾ بدمست آهن، جڏهن ته والدين جو مَقْصِدِ حَيَاتِ
 حُصُولِ دَوْلَتِ، آرامِ طلبي، وقت گزارڻ ۽ عيش ڪوشي بڻجي وڃي ته
 اهي پنهنجي اولاد جي ڇا تربيت ڪندا ۽ جڏهن تربيت اولاد ۾
 لاڀرواڻي جا اثرات سامهون ايندا آهن ته اهي ئي والدين هر هڪ جي
 سامهون پنهنجي اولاد جي بگڙجڻ تي روئندي نظر ايندا آهن.

اهڙن والدين کي غور ڪرڻ گهرجي ته اولاد کي ان حال تائين پهچائڻ

۾ سندن جو ڪيترو هت آهي؟ ڇو ته انهن پنهنجي ٻار کي ABC ڳالهائڻ ته سيڪاريو پر قرآن پاڪ پڙهڻ نه سيڪاريو، مغربي تهذيب جا طور طريقا ته سمجهايا پر رسولِ عربي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جون سٽون نه سيڪاريون، جنرل نالچ (عام معلومات) جي اهميت تي ڪلاڪن جا ڪلاڪ ان جي سامهون ڳالهائڻ، پر فرض ديني علوم جي حصول جي ترغيب نه ڏياري، اُن جي دل ۾ مال جي مَحَبَّت ته ويهاري پر عشقِ رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي شمع نه ٻاري، پنهنجي اولاد کي ڏنيوي ناکامين جو خوف ته ڏياريو پر قبر ۽ حشر جي امتحان ۾ ناکامي کان نه ڊيڄاريو، پنهنجي اولاد کي هاءِ هيلو چوڻ ته سيڪاريو پر سلام ڪرڻ جو طريقو نه ٻڌايو، گناهن کي ڪرڻ ۾ آزادي، ۽ راند روند جي قسمن قسمن جون شين جو بغير ڪنهن روڪ ٽوڪ جي استعمال، ڪيبل، انٽرنيٽ جون شرارتون، سوشل ميڊيا جو غلط استعمال، رقص ۽ سُورور جي محفلن ۾ مصروفيت ۽ بگڙيل گهريلو ماحول هي سڀ ڪجهه ٻار جي طبيعت ۾ شيطانيت ۽ نفسانيت کي ايترو اڀاري ڇڏيندو آهي جو ان کان پاڪيزه ڪردار جي اميد تمام مشڪل ٿي ويندي آهي. اللهُ عَزَّوَجَلَّ اسان کي پنهنجي ۽ پنهنجي اولاد جي بهترين تربيت ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي. اولاد جي بهترين تربيت ڪيئن ڪريون؟ هي ڄاڻڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب ”تربيت اولاد“ جو مطالعو ڪريو، اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ اولاد جي تربيت جا ڪيترائي مدني ڪُل حاصل ٿيندا.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

شانِ صِدِّيقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ

معراج جي بابرڪت رات جڏهن پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جنت ۾ تشریف کڻي آيا ته ريشم جي پردن سان سينگاريل هڪ محل ملاحظہ فرمائون: پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن حضرت جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَام کان پڇيو: اي جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَام هي ڪنهن جي لاءِ آهي؟ عرض ڪيو: حضرت ابوبڪر صِدِّيق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي لاءِ آهي.

سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ! عاشقِ اڪبر حضرت سَيِّدُنَا ابُوْبَكْرٍ صِدِّيقِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو ڪيڏو نه وڏو شان آهي. ياد رهي! ته نبين ۽ رسولن عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کان بعد انسانن ۾ سيدنا ابو بڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ سڀ کان افضل آهن. سندن رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جا فضائل بي شمار آهن، رسولِ ڪريم، رُوْفٌ رَحِيمٌ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي مردن ۾ سڀ کان پهرين پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ايمان آندو، سفر ۽ حضر ۾ پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان گڏ رهيا، پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان گڏ ئي هجرت جي سعادت حاصل ڪئي ۽ فَنَّا فِي الرَّسُولِ جِي اُن مقام تي فائز ٿيا جو پنهنجو مال، جان، اولاد، وطن الغرض هر شيءِ رسولِ نامدار، مديني جي تاجدار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي قربان ڪري ڇڏيو.

اهو ئي سبب آهي جو بارگاہِ الهي عَزَّوَجَلَّ ۾ حضرت سَيِّدُنَا ابُوْبَكْرٍ صِدِّيقِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جن تمام بلند مرتبا ماڻيا ۽ پروردگار عَزَّوَجَلَّ جي ڪيترن ئي انعامن جا حقدار به ٿيا.

بيان ہو کس زبان سے مرتبه صدیق اکبر کا ہے یارِ غار، محبوبِ خدا صدیق اکبر کا
رُسل اور انبیاء کے بعد جو افضل ہو عالم سے یہ عالم میں ہے کس کا مرتبه، صدیق اکبر کا

حضرت بلال رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي قدمن جو آواز

جنت جي سير جي دوران، بنهي جهانن جي سردار، مديني جا تاجدار
صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن کنهن جي قدمن جو آواز سماعت فرمايو، جنهن جي
باري ۾ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي ٻڌايو ويو ته هي حضرت بلال رضی اللہ تعالیٰ عنہ
آهن. (مشكاة المصابيح كتاب المناقب، باب مناقب عمر، ٤١٨٢، الحديث: ٦٠٣٧، ملقطاً)

قربان و جون! ڇا شان آهي مؤذن رسول، حضرت سيدنا بلال حبشي
رضی اللہ تعالیٰ عنہ جو پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن انهن جي قدمن جو
آواز جنت ۾ سماعت فرمائي رهيا آهن. سندن رضی اللہ تعالیٰ عنہ کي اهو مقام
کھڙي عمل جي سبب حاصل ٿيو، اچو ته ٻڌون ٿا!

جيئن ته حضرت سيدنا ابوهريره رضی اللہ تعالیٰ عنہ کان روايت آهي، فرمائن
ٿا ته (هڪ دفعي) سرڪار عالي وقار، محبوب رب غفار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
جن فجر جي وقت حضرت بلال رضی اللہ تعالیٰ عنہ کي فرمايو: اي بلال! مون
کي ٻڌايو ته توهان اسلام ۾ اهو ڪهڙو عمل ڪيو آهي جنهن تي
ثواب جي اميد سڀ کان وڌيڪ آهي. ڇو ته جنت ۾ مون پنهنجي اڳيان
تنهنجي قدمن جو آواز ٻڌو آهي. عرض ڪيائون: منهنجي خيال ۾ مون
ڪو اهڙو اميد وڌائيندڙ عمل ناهي ڪيو. ها! مون رات ڏينهن جنهن
وقت به وُضُو يا غسل ڪيو ته اهڙي قدر نماز پڙهي، جيڪا الله عَزَّوَجَلَّ
منهنجي مقدر ۾ ڪئي هئي.

(صحيح المسلم، كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل بلال، ص ٩٥٧، الحديث: ٢٤٥٨)

شرح حديث

ان حديثِ پاڪ جي شرح ڪندي حڪيمُ الأُمّتِ حضرتِ علامه مفتي احمد يار خان نعيمِي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْعَظِيمِ فرمائن ٿا ته حضرتِ بلالِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جن جو حُضُورُ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اڳيان جنت ۾ وڃڻ ايئن آهي جيئن نوڪر چاڪر بادشاهن جي اڳيان ”هتو ٻارو“ ڪندي هلندا آهن. مطلب هي آهي ته اي بلال! تو اهو ڪهڙو ڪم ڪيو آهي جنهن سان توکي منهنجي هي خدمت مُيسر آئي؟ ياد رهي ته معراج جي رات نه حضرتِ بلالِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ، حُضُورُ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان گڏ جنت ۾ ويا ۽ نه ئي اوهان کي معراج نصيب ٿيو پوءِ به حُضُورُ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن اُن رات اهو واقعو ملاحظه فرمايو جيڪو قيامت کان پوءِ ٿيندو جو تمام مخلوق کان پهرين حُضُورُ پرنور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جنت ۾ داخل ٿيندا، اهڙي طرح جو حضرتِ بلالِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ خادم جي حيثيت سان اڳيان اڳيان هوندا، ان مان ڪجهه مسئلا معلوم ٿيا، هڪ هي ته الله تعاليٰ حُضُورُ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي ماڻهن جي انجام تي خبردار ڪيو ته ڪير جنتي آهي ۽ ڪير دوزخي ۽ ڪير ڪنهن دَرَجِي جو جنتي، دوزخي آهي، هي علمِ خمسہ مان آهن ۽ ٻيو هي ته حُضُورُ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جا ڪن مبارڪ ۽ اڪيون مبارڪ لکين سالن کان بعد ٿيڻ وارا واقعات ڪي ٻڌي وٺندا آهن ۽ ڏسي وٺندا آهن ته هي واقعو هن تاريخ کان ڪيترن لکن سالن کان بعد ٿيندو، پر قربان انهن ڪنن مبارڪن تان جو اهي اڄ به ٻڌي رهيا آهن. ٽيون هي ته انسان جنهن حال ۾ زندگي گذاريندو انهي حال ۾ اُتي هوندو، حضرتِ بلالِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جن پنهنجي زندگي حُضُورُ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي

خدمت ۾ گذاري ته اُتي به خادم ٿي ڪري اٿيا.

۽ حضرت بلال رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو فرمان ته ”مون رات ڏينهن جنهن وقت به وُضُو يا غسل ڪيو ته ايتري ئي قدر نماز پڙهي، جيڪا منهنجي مقدر ۾ هئي“ جي وضاحت ڪندي مفتي صاحب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائين ٿا: يعني ڏينهن رات ۾ جڏهن به مون وُضُو يا غسل ڪيو ته به نفل ”حَجِيَّةُ الْوُضُو“ پڙهي ورتا، پر هتي غير مڪروه وقت ۾ پڙهڻ مُراد آهي ته جيئن هي حديث مُمانعت جي حديثن جي خلاف نه ٿئي. خيال رهي ته حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو حضرت بلال رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان هي پڇڻ ان لاءِ هو جو اوهان ئي جواب ڏيو ۽ اُمت ان تي عمل ڪري، نه ته حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ته هر شخص جي لڪيل ڍڪيل عمل کان واقف آهن. پڻ هي ڌر جو صرف حضرت بلال رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي ان نفلن جو آهي، ماڻهو هزارين ئي هي نفل پڙهن يا پابندي ڪن پر انهن کي هي خدمت نصيب ناهي. (مرآة المناجیح، نوافل جو باب، پهرين فصل، ۲/۳۰۰)

منا منا اسلامي ڀائرو! ان روايت ۾ اسان کي حضرت سَيِّدُنَا بلال رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي مقام ۽ مرتبي سان گڏوگڏ حَجِيَّةُ الْوُضُو جي اهميت ۽ فضيلت به معلوم ٿي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ شيخ طريقت، امير اهلست، باني دعوت اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمْ الْعَالِيَةِ جن اسان جي اصلاح جي لاءِ 72 مدني انعامات جو جيڪو مدني گلدستو عطا فرمايو آهي، ان ۾ هڪ مدني انعام حَجِيَّةُ الْوُضُو ادا ڪرڻ جي متعلق به آهي، جيئن ته مدني انعام نمبر

20 ۾ آهي: ”چا توهان اڃ گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو تَحِيَّۃُ الْوُضُوءِ ۽ تَحِيَّۃُ الْمَسْجِدِ ادا فرمائي؟“ الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي خُلُوصِ نِيَّتِ سان مدني انعامات تي عمل ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

زَبْرَجَد (زهره) ۽ يَأْفُوت جا خيما

جنت جي حسين و جميل ۽ پياري پياري وادين جي سير فرمائيندي پياري آقا، مني مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هڪ نهر تي تشریف کڻي آيا جنهن کي ”بِيذخ“ چيو ويندو آهي، ان تي موتين، سائي زَبْرَجَد ۽ ڳاڙهي يَأْفُوت جا خيما هئا. ايتري ۾ هڪ آواز آئي: اَسَلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ.

ڀاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن حضرت جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَامُ کان دريافت فرمايو ته اي جبريل! هي ڪهڙو آواز آهي؟ عرض ڪيو: هي خيمي ۾ پڙدي ۾ رهندڙ حُورون آهن، انهن پنهنجي رب عَزَّوَجَلَّ کان توهان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي سلام چوڻ جي اجازت گهري هئي ۽ رب تعاليٰ انهن کي اجازت عطا فرمائي، پوءِ اهي (حُورون) چوڻ لڳيون: اسين خوش رهڻ واريون آهيون ڪڏهن به ناگواري ۽ نفرت جو باعث نه ٿينديون سين ۽ اسان هميشه رهڻ واريون آهيون ڪڏهن به فنا نه ٿينديون سين.

(الدر المنثور، سورة الرحمن، تحت الآية: ۷۲، ۸۴/۸۶)

مدت سے جو ارمان تها وه آج نکالا

حُورون نے کیا خوب نظاره شبِ معراج

منا منا اسلامي پائرو! ٿورو غور ڪريو ته رَب ڪريم **عَزَّوَجَلَّ** جنّت ڪي پنهنجي بانهن جي لاءِ ڪيترو سينگاري رکيو آهي ۽ ان ۾ ڪهڙيون ڪهڙيون اعليٰ نعمتون تيار ڪري رکيون آهن. اچو ته! مختصر جنّت جون مزيد خوبيون ٻڌون ٿا ته جيئن اسان جي دلين ۾ ان ڪي حاصل ڪرڻ جي رعبت پيدا ٿئي ۽ نيڪ عملن جو جذبو نصيب ٿئي. جيئن ته

جنّت جو بيان

صَدْرُ الشَّرِيعَةِ، بَدْرُ الطَّرِيقَةِ حضرت علامه مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي **عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْوَالِي** بهار شريعت، پهرين حصي ۾ جنّت جي باري بيان ڪندي فرمائن ٿا:

جنّت هڪ مڪان آهي جيڪو الله تعاليٰ ايمان وارن جي لاءِ ٺاهيو آهي. ان ۾ اهي نعمتون مهيا ڪيون آهن جنهن ڪي نه ڪنهن اک ڏٺو، نه ڪنهن ڪن ٻڌو، نه ڪنهن ماڻهو جي دل تي ان جو خطرو (يعني گمان) گذريو. جيڪو مثال ان جي تعريف ۾ ڏنو وڃي اهو سمجهائڻ جي لاءِ آهي، نه ته دنيا جي اعليٰ کان اعليٰ شيءِ ڪي جنّت جي ڪنهن شيءِ سان برابري نه آهي. جنّت ڪيتري وسيع آهي، ان ڪي الله **عَزَّوَجَلَّ** ۽ رسول **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ئي ڄاڻن. اجمالي (مختصر) بيان هي ته ان ۾ سو (100) درجا آهن، هر ٻن درجن ۾ ايتري مسافت آهي جيتري زمين ۽ آسمان جي درميان آهي. جنّت ۾ هڪ درخت (وڻ) آهي جنهن جي چانو ۾ سو (100) سالن تائين تيز رفتار گهوڙي تي سوار هلندو رهي ۽ ختم نه ٿئي، جنّت جا دروازا ايترا وسيع هوندا جو هڪ بانهن کان ٻي تائين تيز رفتار گهوڙي جي ستر (70) سالن جي راه هوندي. جنّت جون

ديوارون سون ۽ چانديءَ جي سرن ۽ مُسڪ جي گاري سان تيار ٿيل آهن، هڪ سر سون جي، هڪ چانديءَ جي، زمين زعفران جي، پٿرين جي جڳهه موتي ۽ ياقوت، هڪ روايت ۾ آهي جنتِ عدن جي هڪ سر سفيد موتي جي آهي، هڪ ڳاڙهي ياقوت جي، هڪ سائي زبرجد جي ۽ مُسڪ جو گارو آهي ۽ گاهه جي جڳهه زعفران آهي، موتي جون پٿريون، عنبر جي مٽي، جنت ۾ هڪ هڪ موتي جو خيمو هوندو جنهن جي بلندي سٺ (60) ميل. جنت ۾ چار (4) درياءَ آهن، هڪ پاڻي جو، ٻيو کير جو، ٽيون ماڪيءَ جو، چوٿون شراب جو، پوءِ ان مان نهرون نڪري ڪري هر هڪ جي مڪان ۾ جاري آهن، اتان جون نهرون زمين کوتي ڪري نه ٿيون وهن بلڪ زمين جي مٿان مٿان وهن ٿيون، نهرن جو هڪ ڪنارو موتي جو، ٻيو ياقوت جو ۽ نهرن جي زمين خالص مُسڪ جي. جنتين کي جنت ۾ هر قسم جو لذيت ڪاڌو ملندو، جيڪي چاهيندا فوراً سامهون موجود هوندو، جيڪڏهن ڪنهن پڪيءَ کي ڏسي ان جو گوشت کائڻ جو دل چوندو انهي وقت ڀڳل ان جنتي جي سامهون اچي ويندو، جيڪڏهن پاڻي وغيره جي خواهش ٿيندي ته کوزا خود ئي انهن جي هٿن ۾ اچي ويندا، ان ۾ بلڪل نيك اندازي جي مطابق پاڻي، کير، شراب ۽ ماڪيءَ هوندي، جو ان جي خواهش کان نه هڪ قطرو گهٽ نه وڌ، پيئڻ کان پوءِ جتان کان آيا هئا هلي ويندا، مٽي جا وار، پنبڻ ۽ ڀرون کان سواءِ جنتي جي جسم تي ڪٿي به وار نه هوندا، سڀ بي ريش (بغير ڌارهي جي) هوندا، سُرمو لڳل اکيون، تيهه (30) سالن جا لڳندا هوندا ۽ ڪڏهن به ان کان وڌيڪ معلوم نه ٿيندا، گهٽ کان گهٽ

درجي واري جتتي جي لاءِ آسي هزار (80,000) خادم ۽ ٻاهتر (72) زالون هونديون ۽ انهن کي اهڙا تاج ملندا جو ان ۾ گهٽ وارو موتي مشرق ۽ مغرب جي درميان روشن ڪري ڇڏي.

(بهار شريعت، پهريون حصو، ۱۵۲-۱۶۲ ملتقطاً)

بِلا حِسَابٍ بُو جَنَّتَ مِیں دَاخِلَه يَا رَبِّ
پُڙوس خُلْدَ مِیں سرور کا بوعطا يَا رَب

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! معراج جي رات پياري مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جتي اطاعت گذار ۽ فرمانبردار ٻانهن تي ٿيڻ وارن انعاماتِ الهيه جو مشاهدو فرمايو ته اُتي نافرمانن کي قهرِ الهيه ۾ گرفتار به ڏنو، جيڪي پنهنجي گناهن جي سزا ۾ انتهائي درد ناک عذابن ۾ مبتلا هئا. جيئن ته

عذابن ۾ مبتلا ماڻهو

مروي آهي ته معراج جي رات، سرورِ ڪائنات، شاهِ موجودات صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو گذر ڪجهه اهڙن ماڻهن وٽان ٿيو جن تي ڪجهه ماڻهو مقرر هئا، انهن مان ڪجهه ماڻهو انهن ماڻهن جون جاڙيون کولي رکيون هيون ۽ ڪجهه ٻيا ماڻهو انهن جا گوشت ڪٽيندا ۽ رت سان گڏ انهن جي منهن ۾ ڌڪي ڇڏيو. پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن پڇيو ته اي جبريل! هي ڪير ماڻهو آهن؟ عرض ڪيو: هي ماڻهن جون غيبتون ۽ انهن جون عيب جويون ڪرڻ وارا آهن.

(مسند الحارث، ڪتاب الايمان، باب ما جاء في الاسراء، ۸۷۲/۸، الحديث: ۲۷)

معراج جي رات نبين جا سردار، رسولن جا سالار **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن دوزخ ۾ ڪجهه اهڙا ماڻهو به ڏٺا جيڪي باه جي شاخن سان لتڪيل هئا. پاڻ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن دريافت فرمايو: اي جبريل! هي ڪير ماڻهو آهن؟ عرض ڪيو: هي اهي ماڻهو آهن جيڪي دنيا ۾ پنهنجي والدين کي ڏيندا هئا.

(الزواج، كتاب النفقات على الزوجات... الخ، الكبيرة الثانية بعد الثلاثمائة، ١٢٥/٢)

انهيءَ رات سرڪارِ مدينه **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** اهڙن ماڻهن جي ويجهو به تشریف ڪڍي آيا جن جي اڳيان ۽ پويان (گوشت) جا ٽڪرا لتڪي رهيا هئا جيڪي جانورن وانگر چرندي ڪنڊن وارو گاه، ٽوهڙ ۽ جهٽ جا تپيل (گرم) پٿر ڳڙڪائي رهيا هئا، پاڻ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن پڇيو اي جبريل! هي ڪير ماڻهو آهن؟ عرض ڪيو: هي اهي ماڻهو آهن جيڪي پنهنجي مال جي زڪوت نه ڏيندا هئا، الله **عَزَّوَجَلَّ** انهن تي ظلم ناهي ڪيو ۽ الله **عَزَّوَجَلَّ** انهن تي ظلم نه فرمائيندو آهي.

(الترغيب والترهيب، كتاب الصدقات، الترهيب من منع الزكاة... الخ، ص ٢٦٣، الحديث: ١٥)

منا منا اسلامي ڀائرو! جنت جي آسائشن ۽ نعمتن تي نظر رکڻ سان گڏوگڏ ٿورو ان عذابن تي به غور ڪريون! ڪير آهي جيڪو ان هولناڪ عذابن کي برداشت ڪري سگهي، الله **عَزَّوَجَلَّ** جو قسم! ڪنهن ۾ به جهٽ جو عذاب برداشت ڪرڻ جي طاقت ناهي ۽ پوءِ پنهنجي هيڻائي ۽ ڪمزوري کي ڏسون، آه! اسان جي ڪمزوري جو حال ته اهو آهي جو هلڪو مٿي جو سُور يا بخار تڙپائي ڇڏيندو آهي ته پوءِ آخرت جا هي درد ناڪ عذاب ڪيئن برداشت ڪري سگهجن ٿا، ان جي لاءِ اڃان وقت آهي

ڊجي ويون ۽ فوراً ڪيل گناهن کان توبه ڪريون نه ته جيڪڏهن هي موقعو هت مان نڪري ويو ۽ توبه کان پهريان ئي موت اچي ويو ته پوءِ هلاڪت ئي هلاڪت آهي. ياد رهي! هي دنيا جي زندگي ڪجهه ڏينهن جي آهي جڏهن ته آخرت جي زندگي دائمي (هميشه رهڻ واري) آهي يقيناً ڪامياب اهو ئي آهي جيڪو هن ڪجهه ڏينهن واري زندگي ۾ پنهنجي آخرت کي سينگارڻ ۾ لڳل رهي ۽ الله عَزَّوَجَلَّ ۽ اُن جي رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي رضا جا ڪم ڪري جنت ۾ داخل ٿي وڃي، الله عَزَّوَجَلَّ قرآن مجيد ۾ سيپاري 4، سُورَةُ اِلِ عَمْرَانَ، آيت نمبر 185 ۾ ارشاد فرمائي ٿو

فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ
بِهَشْتٍ ۾ داخل ڪيو ويو سو مُراد ڪي
فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ
پهتو ۽ دنيا جي زندگي ته نڳيءَ جو
سلمان آهي

الغُرُورِ ﴿١٨٥﴾

اچو ته ان مختصر زندگي کي سنوارڻ جي بجائِي پنهنجي آخرت کي سنواريون ۽ نيڪ عملن جي ذريعي اُن جنت کي حاصل ڪرڻ جي ڪوشش ڪريون جتي ڪو ڏک نه آهي ۽ هميشه رهڻو آهي. نيڪين تي عمل ڪندي ۽ خود کي گناهن کان بچائڻ جو بهترين ذريعو تبليغ قرآن و سنّت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جي سنّتن پري مدني ماحول سان وابستگي آهي، ان مدني ماحول جي برڪت سان اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ نيڪيون ڪرڻ، گناهن کان بچڻ ۽ آخرت جي تياري جو جذبو نصيب ٿيندو. الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي هرگهڙي دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته رهڻ جي توفيق عطا فرمائي.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

ڪتاب ”فيضانِ معراج“ جو تعارف

منا منا اسلامي ڀائرو! شَبِ مِعْرَاجِ سِرْكَارِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن بيا به ڪيترائي مُشاهدا فرمايا، جن جو تفصيلي بيان پڙهڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي مطبوعه ڪتاب ”فيضانِ معراج“ جو مطالعو ڪريو. هن ڪتاب ۾ سفرِ بَيْتِ المقدس جا مشاهدا، انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جا حُطبا، ستن آسمانن جو سير، الله تعاليٰ سان هم ڪلام ٿيڻ ۽ واقعهءَ مِعْرَاجِ جي باري ۾ ٻيون به ڪيتريون ئي ڳالهيون انتهائي خوبصورت انداز ۾ بيان ڪيون ويون آهن، توهان به هن ڪتاب کي هديدهءَ حاصل ڪري خود به پڙهو ۽ لنگرِ رسائل به ڪريو يعني ٻين کي تحفي ۾ پيش ڪريو.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

بيان جو خلاصو

منا منا اسلامي ڀائرو! معراج جي رات نبي محترم، شفيع معظم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جيڪي جتني مشاهدا ڪيا اهي توهان سماعت ڪيا، سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جڏهن جتني دروازي وٽ تشريف ڪئي آيا ته رضوانِ جتت جن پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو استقبال ڪيو، اُتي پاڻ جتتي نهرن ۽ ان جي باغات ۽ وڻنڌڙ پکين کي ملاحظہ فرمايو، نهر ڪوثر کي ڏٺو جنهن تي موتين جا خيما هئا ۽ ان جي مٿي مُسڪ جي هئي، پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جتت ۾ اهڙا ٻُئند محلات کي به ملاحظہ فرمايو. جنهن جي باري ۾ جبريل امين عَلَيْهِ السَّلَامُ جن عرض

ڪيو هي غصي ڪي پيئڻ وارن ۽ ماڻهن سان درگزر ڪرڻ وارن جي لاءِ آهن. پڻ موتين سان تيار ٿيل گنبد وانگر خيما به ڏنا جنهن جي باري ۾ ٻڌايو ويو ته هي توهان جي اُمت جي آئمه ۽ مُؤدِنن جي لاءِ آهن. حضور **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن حضرت سَيِّدُنَا صِدِّيقِ اڪبر **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** جي لاءِ ريشم جي پردن سان سينگاريل محل به ڏنو ۽ جنت جو سير ڪندي حضرت سَيِّدُنَا بلال **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** جي قدمن جو آواز به ٻڌو، جنت هڪ اهڙو مڪان آهي جتي ايمان وارا هميشه رهندا، ان ۾ اهڙيون نعمتون آهن جنهن کي نه ڪنهن اک ڏٺو، نه ڪنهن ڪن ٻڌو، نه ڪنهن ماڻهو جي دل ۾ ان جو خيال آيو، جنتُ الفِرْدَوْسِ جي ميراث انهن خوش نصيب ايمان واري کي ملندي جيڪي پنهنجي نماز ۾ روئيندا آهن ۽ بيهوده ڳالهه جي طرف توجه ناهن ڪندا، زڪوات ڏيندا آهن، پنهنجي شرمگاهن جي حفاظت ڪندا آهن، پنهنجي امانتن ۽ پنهنجي واعدن جي رعايت ڪندا آهن، پنهنجي نمازن جي نگهباني ڪندا آهن. الله **عَزَّوَجَلَّ** اسان کي به انهن پاڪيزه خوبين وارو بڻائي، دنيا ۽ آخرت جي ڪاميابين سان هر آغوش فرمائي. **أَمِينَ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ**

مدني چينل ڪاتعارف

منا منا اسلامي ڀائرو! دورِ حاضر ۾ ميڊيا ذهن سازي ۽ ڪردار سازي ۾ هڪ اثرائتو هٿيار جو ڪم ڪري رهي آهي، ڪيترائي ماڻهو پنهنجي مخصوص گمراه ڪندڙ، باطل نظريات ۽ برهننگي ۽ فحاشي ڦيلائڻ

جي لاءِ رات ڏينهن ان جو غلط استعمال ڪرڻ لڳا، جنهن جي ڪري نوجوان نسل ان بُري اثرات ۽ فڪرن جي وڪڙ ۾ اچي وئي، اهڙي ۾ هر دردمند دل جي بس هڪ ئي صدا هئي ته ڪاش! ڪو ميڊيا جي هن جنگ ۾ عقائدِ اهلِ سنّت جي نگهباني جو جهنڊو کڻي ۽ پاڪيزگي ۽ طهارت جي فڪر ۽ عقائد جي اصلاح ۽ عملن جو علمبردار هڪ خالص اسلامي چينل شروع ڪري.

تبليغِ قرآن و سنّت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جي مرڪزي مجلس شوري وڏي شدت سان محسوس ڪيو ته مسلمانن جي گهرن مان ٿي-وي ڪيڏو ناممڪن جي قريب آهي، بس هڪ ئي صورت نظر آئي ۽ اها هي ته جهڙي طرح دريا ۾ اٿل ايندي آهي ته ان جو رُخ بنين جي طرف موڙيو ويندو آهي ته جيئن بنيون به سيراب ٿين ۽ آبادين کي به هلاڪت کان بچايو وڃي، بلڪل اهڙي طرح ٿي-وي جي ذريعي مسلمانن جي گهرن ۾ داخل ٿي انهن کي غفلت جي ننڍ مان اُٿاريو وڃي. جڏهن ان شعبي جي مُتعلّق معلوم ٿيو ته پنهنجي ٿي-وي چينل کولي ڪري فلمون ڊراما، گانا، باجا، موسيقي جي ڏن ۽ عورتن جي نمائش کان بچندي 100 فيصد اسلامي مواد فراهم ڪرڻ ممڪن آهي، ته اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي جي مرڪزي مجلس شوري جي خوب جدوجهد ڪري رمضان المبارڪ ۱۴۲۹ھ بمطابق ستمبر 2008ء ۾ مدني چينل جي ذريعي گهر گهر سنّتن جو پيغام عام ڪرڻ شروع ڪري ڇڏيو ۽ ڏسندي ئي ڏسندي حيرت انگيز مدني نتيجا اچڻ لڳا

جو بهي ديكھے ڳاڪريگا ان شاء الله اعتراف

مدني چيٺيل کي مڙم ٻه نفس و شيطان ڪه خلاف

ڪه ندامت ڪه سبب هو ڳاڪنگرا اشڪبار

نفس آتاهه ٻه ضرب ايسي لگه ڳي زور دار

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

ٻارنهن مدني ڪمن ۾ حصو وٺو!

منا منا اسلامي پائرو! نيڪيون ڪرڻ، گناهن کان بچڻ، آخرت جي فڪر لاءِ ڪوشش ڪرڻ ۽ سُنتن تي عمل جو جذبو حاصل ڪرڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي ڪري نيڪي جي ڪمن ۾ ترقيءَ جي لاءِ ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن ۾ اڳتي وڌي ڪري حصو وٺو. ذيلي حلقي جي ٻارنهن 12 مدني ڪمن مان هفتہ وار هڪ مدني ڪم ”علاقائي دورو برائي نيڪي جي دعوت“ به آهي. نيڪي جي دعوت ڏيڻ اهڙو اهم فريضو آهي جو تمام انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ۽ خود سيد الانبياء، محبوب خدا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي به انهي مقصد جي لاءِ دنيا ۾ موڪليو ويو، انهن مختلف مشڪلاتون ۽ تڪليفون برداشت ڪرڻ کان پوءِ به اَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ (يعني نيڪي جي دعوت ڏيڻ ۽ گناهه کان روڪڻ) جي هن عظيم فريقي کي خوبصورتِي ۽ خوبي سان سر انجام ڏنو.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول اسان کي به ان عظيم مقصد کي پورو ڪرڻ جي لاءِ هر هفتي ”علاقائي دورو برائي نيڪي جي دعوت“ ۾ شرڪت ڪرڻ جي ترغيب ڏياري ٿو، اسان کي به وقت ڪڍي ڪري ان عظيم مدني ڪم ۾ اڳتي وڌي ڪري حصو وٺڻ

گهرجي. هفتہ وار سُنتن پري اجتماع ۾ اَوّل تا آخر شرڪت کي پنهنجو معمول بڻايون، **إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** ان جون بي شمار برڪتون نصيب ٿينديون، اچو ته انهي متعلق هڪ مدني بهار ٻڌون ٿا.

غفلت جا ڀڙدا ڪيئن هٿيا

يُو ڪي (انگلينڊ) جي رهائشي اسلامي پاءُ پنهنجي عيش جي ڪهاڻي جي خاتمي جو احوال ڪجهه هن طرح بيان ڪري ٿو ته دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول ۾ اچڻ کان پهريان غفلت پري زندگي گذاري رهيو هئس. دنيا جي رنگينين ۾ ايتري قدر ٻڌل هئس جو نمازن جي ادائگي جو هوش ئي نه هو نه ئي ٻين فرائض ۽ واجبات جي پابندي جو ڪو ذهن هو، سُنتن جي عظمت ۽ شان کان به ناواقف هئس، فڪرِ آخرت کان غافل دنيا جي رنگينين ۾ مصروف پنهنجي زندگي جا قيمتي ڏينهن فُضُوليات ۽ بيهوده ڳالهين ۾ برباد ڪري رهيو هئس. منهنجي گناهن پري زندگي ۾ ڪجهه هن طرح سُنتن جي بهار آئي هڪ پيري مونڪي دعوتِ اسلامي جي هفتہ وار سُنتن پري اجتماع ۾ شرڪت جي سعادت ملي وئي. اجتماع ۾ ٿيڻ واري سُنتن پري بيان، ذڪر و ڏرود ۽ بالخصوص آخر ۾ گهري ويندڙ رقت انگيز دُعا منهنجي دل ۽ دماغ تي چانيل گناهن جي ڪاراڻ ختم ڪري ڇڏي، زندگي جا ”انمول هيرا“ گناهن ۾ برباد ڪرڻ تي مونڪي ندامت ٿيڻ لڳي، سُنتن پري اجتماع ۾ شرڪت ڪرڻ جي برڪت سان مونڪي توبه جي توفيق ملي ۽ مون نيڪ بنجڻ جو ارادو ڪري ورتو، **إِنْ مُقَدَّسَ جَذْبِي** جي تحت پندرهنين صدي جي عظيم

علمي ۽ روحاني شخصيت، شيخ طريقت، اميراهلسنت، باني دعوت اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دامت بركاتهم العاليه کان بيعت (مريد) ٿي ڪري دعوت اسلامي جي مشڪبار مدني ماحول سان وابسته ٿي ويس.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ دعوت اسلامي جي سُنتن پري مدني ماحول ۽ اجتماع جي برڪت سان جتي مونکي پنج وقت جي نماز پابندي سان ادا ڪرڻ جي توفيق نصيب ٿي، اُتي پياري پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پياري پياري سُنتن تي عمل ڪرڻ جو جذبو به نصيب ٿي ويو ۽ ايئن ائون راهِ سُنْتِ جو مسافر ٿي ويس. الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ مون سُنْتِ جي مطابق چهري تي ڏاڙهي شريف سجائي ورتي، مٿي تي سائو عمامو شريف به سجائي ورتو ۽ سفيد مدني لباس جسم تي سينگارڻ پنهنجو معمول بڻائي ورتو ۽ تحرير لکڻ وقت الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ مڪتبه المدينه جي ذمہ دار جي حيثيت سان پنهنجون خدمتون سر انجام ڏئي رهيو آهيان.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! بيان ڪي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نبوت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنّت نشان آهي: جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان

محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ
 هوندو. (1)

سينه تری سنت کا مدینه بنے آقا
 جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

منا منا اسلامي پائرو! اچو! شيخ طريقت، امير اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه**
 جي رسالي ”163 مدني گل“ مان مسواڪ جي متعلق ڪجهه مدني گل
 پتون ٿا.

پهرين ٻه فرمان مصطفيٰ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ملاحظه فرمايو: **☀** ٻه رڪعتون
 مسواڪ (يعني ڏندن) ڪري پڙهڻ بغير مسواڪ جي 70 رڪعتن کان
 افضل آهن. (الترغيب والترهيب ج 1 ص 102 حديث 18) **☀** مسواڪ جو استعمال
 پاڻ تي لازم ڪري ڇڏيو ڇو ته هي وات جي صفائي ۽ رب تعاليٰ جي
 رضا جو سبب آهي. (مسند امام احمد بن حنبل ج 2 ص 438 حديث 5869) مسواڪ
 پيلو يا زيتون يا نم وغيره جي ڪوڙي ڪاني هجي **☀** مسواڪ جي
 موٽائي ڇيڇ جي برابر هجي **☀** ڏندن هڪ گرانٽ کان ڊگهو نه هجي نه
 ته ان تي شيطان ويهندو آهي **☀** ان جا تاندورا نرم هجن جو سخت
 تاندورا ڏندن ۽ مهارن جي وچ ۾ وڻي (Gap) جو سبب بڻجندا آهن **☀**
 مسواڪ تازو هجي ته سٺو نه ته ڪجهه دير پاڻي جي گلاس ۾ پسائي
 نرم ڪري ڇڏيو **☀** ان جا تاندورا روزانو ڪٽيندا رهو جو تاندورا ان
 وقت تائين ڪم جا آهن جيستائين انهن ۾ ڪوڙاڻ باقي آهي **☀** ڏندن
 جي ويڪر ۾ ڏندڻ ڪريو **☀** جڏهن به ڏندڻ ڪرڻو هجي ته گهٽ ۾

1...مشكاة الصابح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، 97/1، حديث: 175

گهٽ تي پيرا ڪريو ❁ هر پيري ڏوئي ڇڏيو ❁ ڏنڊ ساڄي هٿ ۾ اهڙي طرح کڻو جو چيچ ان جي هيٺان ۽ وچ واريون ٽي آڱريون مٿان ۽ آڱونو چيڙي تي هجي ❁ پهريان ساڄي طرف کان مٿين ڏندن تي ۽ پوءِ کاٻي طرف کان هيٺين ڏندن تي ڏنڊ کڻيو ❁ مسواڪ مٿ ۾ بند ڪري ڪرڻ سان بواسير ٿيڻ جو انديشو آهي ❁ ڏنڊ ڪرڻ وضو ۾ سٺ قبليه (وضو کان پهريان ادا ڪئي ويندڙ سٺن مان) آهي البت سٺ مؤڪده ان وقت آهي جڏهن وات ۾ بدبو هجي. (ماخوذ از فتاويٰ رضويه شريف ج 1 ص 243) ❁ استعمال ٿيل ڏنڊ جا تاندورا گڏوگڏ خود ڏنڊ جڏهن استعمال جي قابل نه رهي ته اڇلايو نه، جو هي سٺ ادا ڪرڻ جو ذريعو آهي، ڪنهن جڳهه تي احتياط سان رکي ڇڏيو يا دفن ڪري ڇڏيو يا سمنڊ ۾ وجهي ڇڏيو.

اُو مدني قافله ميں ہم کریں مل کر سفر
سنتیں سیکھیں گے اس میں اِنْ شَاءَ اللہ سر بسر

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ درود شريف

(1) جمع جي رات جو درود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُروُد شريف کي پابندي سان گهٽ مان گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيندي وقت اهو به ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن،⁽¹⁾

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص اهو دُروُد شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽²⁾

¹...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص151 ملخصاً

²...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رحمت جا ستر دروازا

صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو اهو دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا
کوليا ويندا آهن.⁽¹⁾

(4) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللَّهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سيدنا ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روايت آهي ته سرڪار
مدينه صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: انهي درود شريف کي پڙهڻ واري
جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تي نيڪيون لکندا آهن.⁽²⁾

(5) ڇهه لک دُرُود شريفن جو ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت احمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن
دُرُود شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇهه لک دُرُود شريف پڙهڻ جو
ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽³⁾

¹...القول البديع،الباب الثاني، ص277.

²...مجمع الزوائد،كتاب الادعية،باب في كيفية الصلاة...الخ،10/254،حديث:17305

³...افضل الصلوات على سيد السادات،الصلاة الثانية والخمسون،ص149

(6) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حضور انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي ۽ صديقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهي ڪري صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تعجب ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: اهو جڏهن مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته ائين پڙهندو آهي.⁽¹⁾

(7) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافعِ اهم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي: جيڪو شخص هيئن درودِ پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽²⁾

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

¹...القول البديع، الباب الاول، ص 125

²... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31